

In een recent artikel zette de *NRC* aan de hand van dertig vragen het vluchtelingenbeleid in Nederland op een rijtje (zie kader). Uit het artikel valt op te maken dat de media veel te veel aandacht geven aan een handjevol boze Nederlanders dat tegen de komst van asielzoekerscentra protesteert, of aan een klein aantal asielzoekers dat zich misdraagt binnen de azc's of daarbuiten.

In werkelijkheid gaat het in het overgrote deel van de azc's goed en reageert de Nederlandse bevolking positief. Veel asielzoekers reageren blij verrast door hartverwarmende initiatieven van

leert met behulp van de Koran en Shawkat gezegend is met een goed stel hersens, kent hij de islam van binnenuit. Later studeerde hij theologie en verdiepte zich in de verschillen tussen islam en christendom. Na zijn studie ging hij de zending in, voornamelijk in Oost-Afrika: Soedan, Ethiopië, Somalië en Oeganda. Daarna vertrok hij naar Nederland om hier sociale wetenschappen (SPH) te gaan studeren op hbo-niveau. Shawkat keerde korte tijd terug naar Egypte, trouwde met Soher en samen gingen ze in Heerhugowaard wonen, waar ze een bestaan opbouwden. Shawkat werkte 23 jaar voor justitie en zette daarnaast twee bedrijven op omdat ook het zakendoen hem goed af ging. Shawkat en Soher kregen twee kinderen, Sarah en Mark, die inmiddels 24 en 22 jaar zijn, en nog wel thuis wonen. In 2009

HET GROOTSTE VERSCHIL MET DE ISLAM: ONZE GOD IS ÉÉN EN AL LIEFDE!

Nederlandse burgers. En niet in de laatste plaats door samenwerkende kerken en christenen die zoveel mogelijk doen om de nieuwkomers hartelijk welkom te heten. Bijvoorbeeld in het Noord-Hollandse Heerhugowaard.

Opwekking ging op bezoek bij pinkstergemeente Sjaloom in Heerhugowaard, waar een jaar geleden de voormalige gevangenis werd omgebouwd tot een azc dat nu plaats biedt aan zo'n zeshonderd asielzoekers. De Sjaloom-gemeente bevindt zich op loopafstand van het azc en heeft de deuren wijd opengezet voor vluchtelingen. Een team vrijwilligers is dagelijks betrokken bij de opvang en begeleiding van asielzoekers. We spreken met de uit Egypte afkomstige Shawkat Hanna (55), die al dertig jaar in Nederland woont en als lid van de Sjaloom-gemeente de stichting Salam4u heeft opgericht.

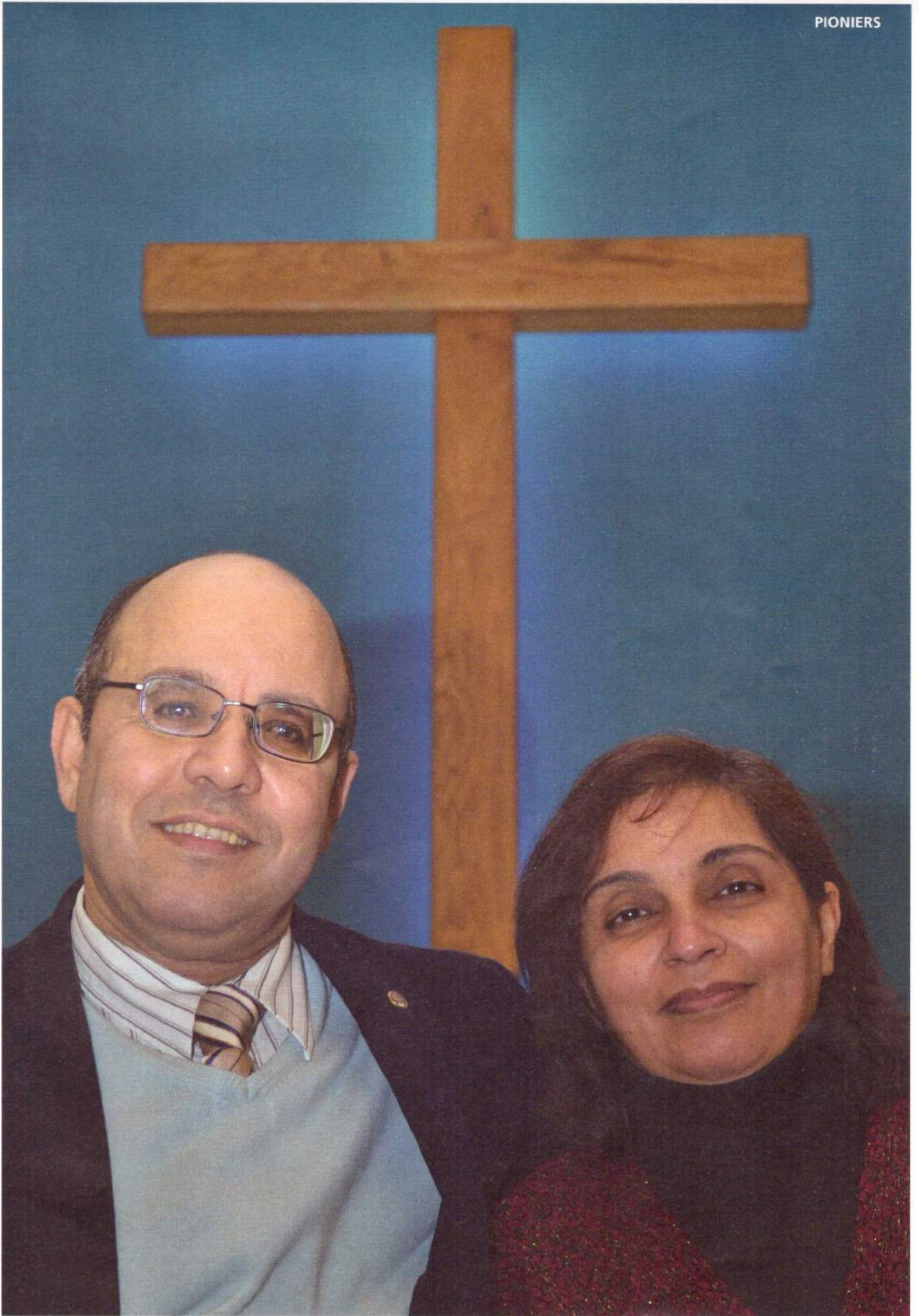
Shawkat Hanna kwam dertig jaar geleden als vrijgezel naar Nederland. Hij is geboren in Assiut en werd christelijk opgevoed. Zijn moeder hoorde bij een pinkstergemeente in Assiut en had de gave van genezing. Omdat je op de Arabische scholen de taal

gebeurde er iets waardoor Shawkats succesvolle leven abrupt tot stilstand kwam. Hij werd blind.

Broeder Shawkat, kunt u vertellen hoe u werd stilgezet en u nu volledig inzet voor Arabisch-sprekende mensen?

Shawkat: 'Ik leed aan suikerziekte, en door een te hoge bloeddruk is er iets fout gegaan en werd ik in de zomer van 2009 plotseling blind. Ik zag alleen nog heel vaag het verschil tussen donker en licht. Ik ben bij specialisten in Engeland, Duitsland en Zwitserland geweest, maar ze konden mij niet helpen. Ik heb de Heer gesmeekt om mij te genezen, en gevraagd waarom mij dit overkwam, en wat ik moest doen om genezen te worden. Het enige antwoord dat ik kreeg was: "Ik wil alleen maar dat je Mij volgt. Meer niet." Toen heb ik besloten om het los te laten, en heb mijn ziekte geaccepteerd. Ik heb toen ook beloofd dat ik de Heer zou volgen in alles wat Hij mij zou opdragen. Natuurlijk bleven we wel bidden om genezing, dat werd ook bijna wekelijks in de samenkomst gedaan.

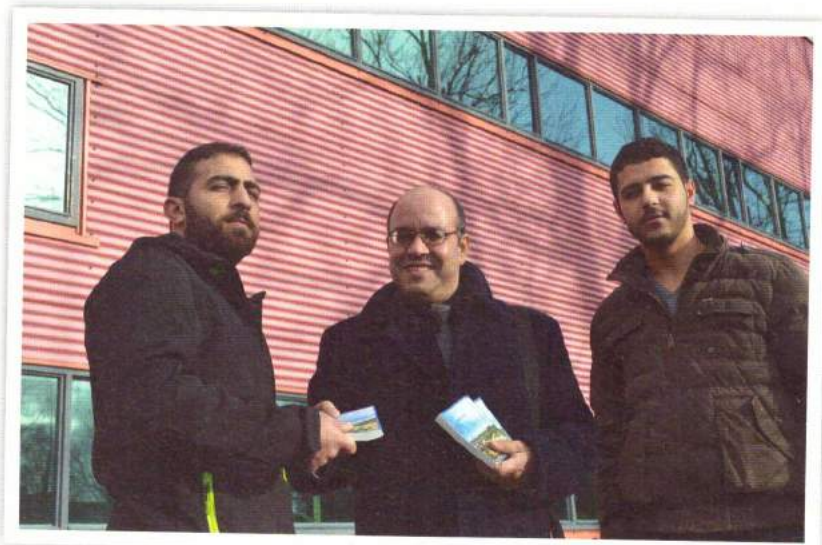
Ik was ongeveer negen maanden blind, toen er in de gemeente voor de zoveelste keer voor mijn genezing werd gebeden. Totaal onverwacht begon ik iets te zien. Eerst zag ik de contouren van het kruis dat op de wand achter het podium hangt, en waar een zachtblauw licht achter schijnt. Ik keek om me heen en zag het daglicht door de ramen. Even later zag ik mijn vrouw naast me

zitten. En kort daarna kon ik alles weer zien. Gods genade is zo groot! Ik wist nu dat ik alleen nog maar de dingen ging doen die direct met het evangelie te maken hebben. Ik had het beloofd en ik ging het ook doen. Dat was april 2010. Sindsdien doe ik het mooiste wat je kunt doen: mensen in nood helpen. Ik heb zoveel plezier, zoveel genade, kracht en zegen, ik kan het niet beschrijven. Die negen maanden van blindheid zou je bijna de "zwangerschap" kunnen noemen van een nieuwgeboren mens.'

En toen begon het werk onder vluchtelingen?

Shawkat: 'Nee, niet direct. Maar wel het werk onder Arabisch-sprekende mensen. Samen met de Sjaloom-gemeente zijn we sociale projecten gaan opzetten. Intussen heb ik contact gezocht met alle instanties die zich bezighouden met nieuwe Nederlanders. Zo kwam ik steeds meer in contact met Arabisch-sprekende mensen. Ik heb het voordeel dat ik ook de meeste dialecten spreek van het Arabisch, bijvoorbeeld uit Soedan, Somalië, Syrië, Irak en Marokko. En toen kwam de Arabische lente, die al snel omsloeg naar een onstuimige herfst en een strenge winter. In 2011 breidde het werk zich steeds verder uit. En begin 2012 hebben we de stichting Salam4u opgericht, *vrede voor jou*. De vluchtelingen kwamen in grote aantallen naar Nederland. Begin vorig jaar werd de gevangenis Westlinge in Heerhugowaard omgebouwd tot azc. Nota bene vlak

contact en hebben we leuke gesprekken. Mijn vrouw vervult daar een soort moederrol. We laten ook films zien uit de Bijbel. Dat vinden mensen prachtig en tegelijk zien ze dan dat het christelijk geloof gebaseerd is op de geschiedenis van het Midden-Oosten. En op zondag is hier natuurlijk de samenkomst van de Sjaloom-gemeente. Daar wordt ook iedereen voor uitgenodigd. Er is een vertaalsysteem zodat iedereen de dienst kan volgen. Ze zitten door de hele kerk verspreid, dus naast Nederlanders, en krijgen via de koptelefoon de dienst in de eigen taal te horen. Kortom: de hele week is het gebouw open en kan iedereen die wil iets proeven van de liefde van God. En dan zijn er natuurlijk de vele momenten dat ik naar het azc ga om mensen te helpen. We werken overigens nauw samen met officiële instanties, maar ook met het platform *Welkom in Heerhugowaard* waarbij ook de andere kerken zijn aangesloten. Vooral bij het taalcafé is een flink aantal vrijwilligers uit andere kerken betrokken.

Verder hebben we met de mensen die we wat beter hebben leren kennen een Alpha-cursus, die wel wat is aangepast aan de Arabische cultuur en die eigenlijk toewerkt naar de doop. Hier komen niet alleen asielzoekers op af, maar ook andere Arabisch-sprekende mensen uit de omgeving.

Dopen jullie ook moslims die tot bekering komen?

Shawkat: 'Ja, een paar weken geleden nog zes, twee Syriërs, twee Iraakezen en twee Iraniërs. Dat is natuurlijk een hoogtepunt, maar daar gaat heel wat aan vooraf. Niet alleen de Alpha-cursus, maar een lang traject van begeleiding en voorbereiding. Er kunnen valse motieven zijn, al is het alleen maar om meer kans te maken op een verblijfsvergunning. Maar als het dan zover is, dan mag je ook zien hoe God mensen diep vanbinnen heeft veranderd. De manier waarop ze uit hun ogen kijken, met elkaar omgaan. Je ziet dat er vrede komt in iemands hart, *salaam*. Je kunt gerust zeggen dat het nieuwe mensen zijn, en dat hun oude mens begraven is. Ook afgelopen keer was het zo mooi om te zien hoe mensen die elkaar vroeger haatten, na hun bekering elkaar echt gaan liefhebben. Zo werden de kinderen van de Iraanse zuster die onlangs gedoopt werd, kort daarna ziek. De vrouw uit Irak die tegelijk met haar was gedoopt, heeft haar Iraanse zuster geholpen bij de verzorging van haar kinderen. Dat was voor hun bekering ondenkbaar. Prachtig hoe God mensen kan veranderen!'

En kort daarna kon ik alles weer zien. Gods genade is zo groot! Ik wist nu dat ik alleen nog maar de dingen ging doen die direct met het evangelie te maken hebben.

naast het kerkgebouw van onze gemeente. Ik ben er nu een jaar kind aan huis en kan je vertellen dat de meeste mensen daar een verschrikkelijk verleden hebben van oorlog, verkrachting, uitbuiting en een onmenselijke, levensgevaarlijke vluchtroute van duizenden kilometers. Iedere glimlach, iedere vorm van liefde en hulp is voor deze mensen een stukje hemel op aarde, vrede voor jou!'

Wat houdt het werk van Salam4u precies in?

Shawkat: 'We geven maatschappelijke ondersteuning, pastorale hulp, organiseren seminars voor Arabisch-sprekende mensen en we doen allerlei christelijke activiteiten. We hebben hier bijna dagelijks activiteiten in de kerk voor de vluchtelingen. Op maandag en donderdag hebben we "taalcafé", dat wil zeggen: gezellig samen koffiedrinken en intussen ook Nederlands leren. Verder hebben we hier één keer per week een dag waarop telkens een bepaalde nationaliteit kookt. Dan wordt er heerlijk gegeten. Het is een cultureel moment waarop je letterlijk iets proeft van het land waar de mensen vandaan komen. Iedere zaterdag is er een Arabische dag, waarop we samenkomen. Dan is er ook veel

Zie je ook dat ex-moslims in het azc worden gediscrimineerd door de moslims, of zelfs worden vervolgd?

Shawkat: 'Niet als hun familie nog ver weg woont. Maar als meer familieleden in Nederland wonen, is die kans veel groter. Daarom zullen we niet gauw mensen met naam en toenaam bekend maken of in beeld brengen. Het is onze taak om deze mensen te beschermen en waar nodig te verdedigen. Want in Nederland mag niemand om zijn geloof worden vervolgd. Ze moeten weten dat ze niet alleen zijn, dat we achter hen staan. En als er iets gebeurt, moedigen we hen aan om het te melden. Dan gaan we zorgen dat het wordt opgelost. Ik ben bijna dagelijks in het azc. En als het COA niets doet, gaan we naar de politie. Alle mensen in het azc weten dat ik iedereen help, moslims, christenen en ongelovigen. Ik help ze met papieren, met goede raad. Dus ze weten dat ik niet discrimineer en dat ik openlijk spreek over mijn geloof. De moslims zijn natuurlijk niet blij als iemand de islam vaarwel zegt, maar ze weten ook dat ze nu broeders en zusters hebben die hen beschermen, en boven alles is het de Heer zelf die hen beschermt.'

En wat doen de Nederlandse moslims voor de vluchtelingen?

Shawkat: 'Wel wat, maar altijd onder voorwaarden. In Heerhugowaard zijn twee moskeeën. Als een moslim hulp vraagt en hij komt niet naar de moskee, dan wordt hij niet geholpen. Veel moslims komen zo tot de ontdekking dat er geen liefde is binnen de islam. Het grote verschil tussen de islam en het christelijk

geloof is dat onze God één en al liefde is. Jezus zegt zelfs dat je je vijanden moet liefhebben. Ik heb de Koran helemaal bestudeerd. Vanaf mijn zesde tot mijn achttiende jaar. En later nog in mijn studie theologie. Nee, voor mij is het duidelijk dat arrogantie, haat zaaien, moord en doodslag een vast onderdeel uitmaken van de islam. De islam is een vreselijke ziekte. Ik houd van iedere moslim, maar de islam is een grote vijand van ons allemaal, van de hele wereld.'

Als een moslim hulp vraagt en hij komt niet naar de moskee, dan wordt hij niet geholpen. Veel moslims komen zo tot de ontdekking dat er geen liefde is binnen de islam.

Is de verandering van moslim naar christen per definitie een langdurig proces?

Shawkat: 'Je zou zeggen dat het een eeuwigheid duurt voordat een bekeerde moslim de principes van God gaat begrijpen. Het kan inderdaad soms lang duren, maar ik zie ook regelmatig dat moslims zo diep worden aangeraakt door Gods Geest, dat ze op slag een nieuwe natuur krijgen. Als de liefde van Jezus iemand gegrepen heeft, en die persoon neemt die liefde met zijn hele wezen aan, dan zie je echt dat Gods wet in iemands hart wordt geschreven. Ik ben heel blij om dat mee te mogen maken. Dat geeft kracht om dit werk ondanks tegenslagen die er zeker ook zijn, onverminderd te blijven doen. Ik hoop dat u die dit leest voor ons bidt. Misschien motiveert mijn verhaal en dat van onze gemeente u ook om in uw eigen omgeving Gods liefde aan moslims uit te dragen.'

INTERVIEW: Peter de Bruijne

In 2015 deden ongeveer 57.000 mensen een eerste asielaanvraag in Nederland. De IND verwacht in 2016 tussen de 60.000 en 94.000 nieuwe vluchtelingen. Bijna de helft (47%) van alle vluchtelingen komt uit Syrië, 17% uit Eritrea en 6% uit Irak. Syriërs, Irakezen, Eritreeërs, Afghanen en een deel van de staatlozen mogen blijven, overige nationaliteiten, bijvoorbeeld uit de veilige delen van Afrika of de Balkan, worden teruggestuurd. (NRC.Next, 3 februari 2016)

